

HAKKI VE SABRI TAVSİYE (8)

(...dünden devam)

Peygamber (s.a.v.), başka bir hadîslerinde de şöyle buyurmuştur: *“Kim başına gelen musîbete Allâh'ın buyurduğu gibi*

‘innâ

lillâh ve innâ ileyhi râci'ûn’ (

Bakara: 156)

deyip sonra 'Allâhım, bu musîbetimden bana sevâp ver, bunun ardından bana hayır ver

(aldığın nîmetin yerine daha iyisini ihsân eyle)

diye duâ ederse Allâh öyle yapar.”

(Müslim, Cenâiz: 3, 4) Bir kudsî hadîste de şöyle buyu-rulmuştur:

“Kulum, kendisini bir belâ

(hastalık)

ile sınıdığım zaman sabreder, ziyaretçilerine benden yakınmazsa, etinin yerine daha hayırlı et,

kanının yerine daha hayırlı kan veririm. Onu iyileştirsem günâhından kurtulmuş olarak

iyileştiririm, rahmetime (cennetime) sokarım.”

İrâkî'nin çıkarımına göre bu kudsî hadîsi İmâm-ı Mâlik, Muvatta'da Atâ ibn yesâr'dan; Beyhakî de Ebû Hüreyre'den mevkufen rivâyet etmiştir. Benzeri bir hadîs de Müsned: 4/123'de vardır: *“Yüce Allah buyuruyor ki: Mü'min bir kulumu bir hastalığa müptelâ ettiğim zaman bana hamdederse anasından doğduğu günkü gibi günâhlarından temiz olarak yatağından kalkar.*

Yüce Allah buyurur ki: 'Ben kulumu bağladım, sinadım

(şimdi ey meleklerim)

sağlam iken ona yazdığınız sevaplar gibi hastalık zamanı için de aynı sevapları yazınız.”

Hız. Alî, çocuğu ölen birini taziye ederken demiş ki: *“Kader üzerinden geçti, sabredersen me'cûr olursun (sevap alırsın). Eğer sızlanırsan yine kader üzerinden geçmiştir (geri döndürmen mümkün değildir), üstelik günâhkâr olursun.”*

Kadere rıza gönüle huzur verir

Gerçekten sızlanma ve şekvâ, musîbeti artırmaktan başka bir sonuç vermez. Allah'ın kazâsına sabretmeyenin musîbeti ikiye katlanır. Bir musîbetin kendisi, bir de sızlanmada haddi aşarak

günâha girmektir. Sızlanmak, yaka yırtmak, yüzünü dövmek, aşırı şikâyetle bulunmak, tasa göstermek, normal kıyâfetini değiştirip yas giysileri giymek ve benzeri şeyler, istek ile yapılan şeylerin sınırında bulunduğu için insanı sabır makamından çıkarır. Bundan dolayı böyle şeylerden kaçınmalı, normal hayât geleneğini sürdürmeli, ölen canın, aslında Allah'ın, kendisine verdiği bir emâneti olup, vakti gelince o canı geri aldığını düşünerek tesellî bulmalıdır.

Âriflerden biri cebinde bir kâğıt taşır ve her sâat o kâğıdı çıkarıp bakarmış. Kâğıtta: *"Rabbinin hükmüne sabret, sen bizim gözlerimizin önündesin!"*

(Tûr: 76/48)

âyeti yazılı imiş.

(devamı yarın..)